

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrti leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrti leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemli nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 169.

V Ljubljani, v petek 26. julija 1889.

Letnik XVII.

Aforizmi o bojih med narodi.

I.

Brez moči ni gibanja in delovanja. Ljudje na svetu so dandanes v mogočnem in nemirnem gibanju. Katere moči jih gonijo?

Ločiti moramo najprej gibanje ljudij, potem še le bomo moči pregledovali.

Prvo je gibanje naravnega življenja, ki dela, da vsi dihamo, rastemo in se gibljemo.

Ker je zraka zadosti in prostora tudi na zemlji, zato se to godi še najbolj mirno in enolično, brez posebnih strank ali preprirov.

Druga vrsta gibanja in delovanja je iz proste volje ali z namenom. Ljudje poželé zdaj to, zdaj ono, in se pehajo za njim. Iz teh raznovrstnih želja in namenov se razvije brezbrojna vrsta gibanja in delovanja.

Glejmo na polje pridnega kmetovalca, koliko se giblje in dela, — ima svoj namen.

Obiščimo delavnice rokodelske, koliko obrtnih rok je pri delu, — imajo svoj namen.

Enako se vse vrti in giblje po tovarnah, železnicah, rudokopih itd. Vse te vodi — namen.

To je prostovoljno gibanje in delovanje z namenom.

Kolikor namenov utegne roditi naš razum, toliko raznih delovanj potrebuje v izvršitev.

Pravijo modroslovci, da človek ne poželi ničesar, nego dobro, bodisi že to dobro v istini, bodisi le na videz.

Ako vprašamo razne ljudi pri delu, čemu se toliko trudijo, bodo nam razno odgovarjali, vendar vsak nam bo razodel svoj namen, in ta bo, zanj vsaj, res ali na videz (po zmoti) dober.

Kmet nam poreče: Treba bo davke plačati, družini odšteti, otroke obleči itd. Podobno odgovarjajo obrtniki, kupei in drugi.

S tem pa še ni končano vse ljudsko gibanje, ker človek ni samo za-se in za svojo družino na svetu, ampak on je tudi ud večjih družb in tem je dolžan podariti en del svojih močij in svojega dela.

Danes ne bomo naštevati raznih tacih društev, ampak le dve mogočni na mesto vseh družih postavimo.

Vsak človek je ud kakošne verske družbe, — katoličan, luteran, žid, muhamedan itd., in je ud kakošne javne družbe (občan, meščan, državljan itd.). Kot udje teh družb imajo ljudje svoje pravice in svoje dolžnosti; torej svoje namene in tem primerjeno delovanje.

Če torej ljudi gledamo po raznih vrstah gibanja ali če enega in tistega opazamo pri delu kot uda raznih družb z različnimi nameni, najdemo toliko razlik, da si lahko mislimo: med temi delavci in opravili ni nobene zveze. Vsak si samovoljno po izbranem namenu prilíči svoje delo.

V resnici pa vendar ni vselej tako. En namen je za vse ljudi skupen, najvišji namen: služiti Bogu in rešiti sebe. Ker je ta namen najvišji in zadnji in skupen, zato so vsi drugi le posredni in nižji, partikularni.

Vsi drugi nameni so z ozirom na zadnji le sredstva in imajo zato le toliko vrednosti, da pomagajo dosežati zadnji namen, cilj vsakega človeka. Po verskem nauku ni sicer vselej treba dejansko tako vrejevati svoje namene, a vselej in povsod je potrebno gledati na to, da vedoma ne nasprotuje naše delovanje zadnjemu namenu — službi Bogu.

Zadosti je torej za človeka, če vé, da to, kar zdaj hoče in namerava ali dela, ni zoper zadnji cilj: služi Bogu! Ako pa se trudim, svoja dela pozitivno obračati v čast in službo božjo, tedaj imajo toliko večjo vrednost.

Ker je zadnji cilj vsega človeškega gibanja in delovanja jeden sam, in ta je neskončno velik in popoln, tako da imajo v njem vsi ljudje dovolj prostora in dovolj vživanja (sreče), zato bi pri pravilnem delovanju in hitenju vseh proti cilju ne smelo biti ne nasprotovanja, ne preprirov, ne zavisti.

Vse to pa najdemo posebno med današnjim svetom, da se drug z drugim sovražno križa in prepira, da ga napada, zavira, izpodkopuje, škoduje itd.

Take nasprotujoče pojave najdemo po družinah, po občinah, po deželah in državah.

Teko nasprotovanje je po društvi, shodih, zborih, knjigah in listih itd.

Pozneje hočemo ta antagonizem po raznih legah in fazah bolj na drobno preiskati; tukaj naj zadostuje, da ga konstatujem o.

Ker je nasprotno gibanje, torej morajo delati nasprotno si moči.

Človek rabi več močij pri svojem delovanju, vendar najvišja in odločilna moč je le prosta volja; brez te se ne zgodi nobeno človeško delo, in delo človeških rok je le toliko človeško, kolikor prihaja iz proste volje.

Človeška volja je najvišji naravni motor vsega svetovnega gibanja, a je sama po sebi lena ali brez delovanja in potrebuje tudi sama koga, da je gane in spravi v delo.

To, kar goni voljo, imenujemo motive ali nagibe. Motivi so mnogoteri, izdatni ali neizdatni, višji in nižji, pošteni ali nepošteni itd. Med temi nagibi je vselej vsaj po času in po misli prvi namen ali cilj.

Ker se po namenu ravna način in vsebina delovanja, — saj je delo le sredstvo, doseči namen, — zato so ti nameni in smotri in cilji prav za prav tisti faktorji, ki provzročujejo nasprotno toke in težnje in boje na svetu.

To pa se godi zato, ker dva delujoča človeka, ali lista, ali zbora, ali dve stranki ali društvi itd., si izbereta ali oba, ali vsaj eden cilj svoj zunaj tiste edine prave vrste narurne postave, ki vodi do zadnjega cilja: služi Bogu!

Napaka v izbranem partikularnem cilju in namenu je pravi vzrok in vir današnjih bojev med ljudmi. Ker ta napačno izbrani namen stoji zunaj narurne vrste, mora se to gibanje križati z onim, ki se razvija v postavnem redu.

Rekli smo že prej, da volja človeška si izbere vselej le dober namen, ker je zoper naturo proste volje, želeti si hudo. Če pa pri vsem tem napačno

LISTEK.

Ana.

Beseda Ana se gladko in lahko izgovarja in ima to veliko prednost pred vsemi drugimi, da jednako slóve, naj jo kdo čita naprej ali nazaj.

V neki knjigi trdi pisatelj, da se tretjina vseh žen in deklic po katoliškem svetu imenuje Ana, in mož ima prav. Ni je občine, ne hiše in družbe, kjer bi ne bilo kake Ane. In kako divna imena za vse te Ane: Anica, Ančika, Anka in Nana! One č. čitateljice, ki slavé danes svoj imendan, vedó same najbolje, kaka imena, sladka ali manj sladka, so vže čule na svoja ušesa.

V izvornem hebrejskem narečju izgovarjalo se je to ime Channa in je označevalo dobrotljivost. Žena, imajoč to ime, označena je torej kot dobrotljiva, nežna, blagovoljna. Nemci, ki vse lepote hoté le sami imeti za-se, trudijo se dokazati, da bi to ime moglo biti germanskega izvora, kajti žena staronemškega „boga“ Baldera, ki je bival nekje v Špandavi, imenovala se je Nanda ali Nanna, kar

pomeni: predrzno in pogumno ženo. Bodisi kakor hoče.

Zanimljivo je, da so se tudi moški nazivljali Ana. V šestnajstem stoletju je živel slavní pravnik Fabrius d' Ana; v sedemnajstem stoletju pa na Siciliji učeni mnih, dominikanec Matej Ana, ki je spisal žaloigro „La santa Margarita“; leta 1612 je predaval v Neapolji modroslovje jezuit Leonard Ana, Sin kralja Redvalda vsprejel je celó ime Ana. In komu ni znano ime mehikanskega generala St. Ana, zvestega in udanega adjutanta nesrečnemu cesarju Maksu?

V zemljepisni in krajepisni imenih igra ime Ana veliko vlogo. Zlasti po rudokopih in premogovih jamah in róvih nahaja se često ime Ana. Mnogo vrelecev, dolin in holmov po Slovenskem ima ime sv. Ane. Na Nemškem in Avstrijskem je pa mnogo „Annabergov“. Na Francoskem je istotako občina Ane, na Kranjskem občina sv. Ana pri Tržiči. V Ameriki sta dve mesti imenom Annapolis, izmed kojih eno stolno mesto Marylanda.

V trinajstem stoletju je bil ustanovljen red Aninih bratov. Tudi v heraldiki je zastopano ime Ana; takó podeljuje Ruska red sv. Ane ali križec

Anin, na čegar sprednji strani je podoba in na drugi ime sv. Ane, nad kojim je korona. Ta red je bil izvorno šlesvik-holštajnski domači red.

V koledarju spada god sv. Ane, žene Joahimove, ki je po 20letnem brezdetnem zakonu postala mati Device Marije, na današnji dan, t. j. 26. julija; v pravoslavni cerkvi, kjer se z veliko dostojnostjo praznuje ta god, je posvečen sv. Ani 9. dan dec. Sv. Ana, vzor nežne in skrbne matere, je zajedno pokroviteljica mizarjev in konjuhov; dalje so jo tudi klicali na pomoč zoper nevihto in strelo, kar je i dandanes možno čitati na mnogih zvonovih. Prvi hram v čast sv. Ane posvetil je leta 550 cesar Justinijan v Carjigradu. Pripoveduje se, da je bilo 718. l. truplo te svetnice pokopano in vloženo v tem hramu. Soproga ruskega velikega kneza Vladimira I. je bila Ana; hči iztočno-rimskega cesarja Romana II. in sestra cesarja Bazilija II. in Konstantina VIII. Iz njene roke je vsprejel tudi Vladimir krščanstvo 988. leta, kar so vlani po vsem Ruskem z velikim slavljem praznovali, t. j. 27. dan julija.

Iz slovanske povestnice bodi omenjena najstarejša hči Ana češkega kralja Vaclava II., koja je

izbere, je krivda pri človeškem razumu, ki voljo slabo pouči.

Ta slaba informacija gre na račun človekov, ker razum želi resnico in jo tudi more najti, če hoče in se trudi, zato pridejo napake večinoma iz zadolžene nevednosti ali pa naravnost iz hudobije.

Kaj pa je storiti v takih razmerah?

Pameten človek bi mislil, naj se napaka popravi in nered poravná, in nasprotja bo konec; a mnogoteri drugače modrujejo.

Ti ali oni naj se ne vtikajo v reči, katere jih ne zadevajo, naj ostanejo pri svojem poslu in pusté ljudi v miru se razvijati po njihovi volji itd.

Ali ta modrost je piškava in tirja nemogoče, nenaravne reči, ker dvoje delovanje z nasprotnim ciljem je samo po sebi nasprotno in zunanji pojavi nevolje so le znamenja nastale nerodnosti.

N. pr. nekdo ima prelepo obdelano njivo, njegov sosed pa žene svojo čredo sredi skozi, ker mu je tako na roke. Naj oporeka, prav ni bilo in krivica je.

Drugi nedostatek te modrosti je ta, da le enem daje dobre mirovne svete, in sicer nedolžnemu, med tem ko grešnika pusti v miru.

Naloga naša mora biti, reči pokazati v pravi luči in napake imenovati s pravim imenom.

Kar Slovenci prebivajo na zemlji, imeli so že mnogo bojev, domá in s sosedi. Povestnica nam razodeva, da so se le prisiljeni branili, in zato lahko rečemo, da so bili ti boji pravični.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. julija.

Notranje dežele.

O bodočem *gališkem deželnem zboru* pravi malorusko glasilo „Cervonaja Rus“, da bo v njem sedelo 81 poljskih grajščakov, izmed ostalih 70 poslancev pa je 16 Rusov. Ta volilni izid se ne more imenovati ruska zmaga ter ne bo imel posebnih posledic za ruske koristi. Šestnajst poslancev ima sicer pravico staviti samostojne predloge in interpelacije do vlade, vendar bo vsak trud zastoj, kakor pred 12 leti, ko so imeli Rusi celo 34 poslancev. Rešitev iz sedanjega položaja je le tedaj mogoča, če se bo Gališka delila v dva dela ter se bodeta ustanovila dva deželna zbora, eden v Lvovu, drugi v Krakovem. Napominani list upa, da bodo ruski poslanci v prihodnjem deželnem zboru sprožili to zadevo, mi pa se nadejamo, da za sporazumljenje ne bo treba takó radikalnih sredstev.

Kakor trdi „Wiener Allgemeine Zeitung“, imenovan je za *avstro-ogerskega generalnega konzula v Varšavi* namesto odpoklicanega sekcijekega načelnika barona Krausa legacijski tajnik v Bukarešti, baron Wacken.

V Budimpešti nameravajo letos povodom štiridesetletnice ogerskih prostostnih bojev posebno slovesno praznovati *Kossuthov* imendan. Sklenili so prirediti ljudsko veselico na razstavnem trgu, velik koncert vseh budimpeštanskih pevskih zborov, izdati Kossuthove svetinje in slavnostne knjžice. V to pa jim je treba gledé prostora za ljudsko veselico magistratovega dovoljenja. V mestni hiši sedé možje, ki vedno zatrjujejo cesarju udanost. Radovedni smo, ali bodo pri tem tudi dejanski pokazali, da njihova zatrjevanja niso prazne besede.

Vnanje države.

Mnogo španjskih občinskih zastopov je poslalo *papežu Leonu XIII.* adrese, v katerih mu po-

nujajo gostoljubnost za slučaj njegovega odpotovanja iz Rima. — „Riforma“ mora imeti zadnjo besedo, katero jej pa privoščimo, kajti njeno najnovejše kritikovanje zoper „Osservatore Romano“ obsoja samo sebe. Proglašá namreč za bajko, da je italijanska vlada ukrenila varnostne naredbé, ker hoče zabraniti, da ne bi papež brez njene vednosti odpotoval. Vlada dobro vé, kaj je treba papežu, da bo mogel popolnoma mirno živeti. (Tem slabše tedaj, da tega ne stori!) Vrhu tega pa méni Crispijevo glasilo, da je že tako temeljito razmotrivalo to zadevo, da se jej ni treba bati strahu, kateri je vatikanska diplomacija nasproti Italiji izzvala na evropskem obzorji. (In vendar so le liberalni listi pričeli pisati o papeževem odpotovanju!) Ali bo papež ostal, ali pa zapustil Rim, Italija more v vsakem slučaju mirna ostati. Italiji je tedaj to vse eno? Zakaj je pa ravno „Riforma“ največ o tem togotno besedičila? To se nam zdí ravno tako, kakor ko bi se kača grizla v lastni rep! — Minolo nedeljo popoldne so se katoliška rokodelska društva v Monakovem zbrala k velikemu zborovanju, na katerem so sklenila protest zoper G. Brunovo slavnost. Slavnostni govor je imel župnik Huhu, ki je ostro obsodil italijansko vlado in srmsko mestno starešinstvo, ker sta dovolila tako srmsko izjavo v večnem mestu. Trgovca Ehrlich je proslavljal sv. Očeta v tako navdušenih besedah, da so koncem njegovega govora zaorili burni „hoch“-klici papežu Leonu XIII. Društveni predsednik Fricke je potem naznanil imena onih društev, ki so podpisala adreso, ter je poudarjal, da se ne more socijalno vprašanje rešiti brez vere. Opozoril je na katoliški shod bavarski, ki se bo vršil meseca septembra, rekoč, da katoliški delavci ne bodo smeli na njem manjkati. Slavnost je zaključila tej priliki primerna zborna pesem.

Kakor trdi „Times“, izjavil se je bivši *srbski* kralj Milan, ko je skozi Sofijo potoval, da bo vsled avstrijskega in nemškega prigovarjanja skušal v Belemgradu zopet prilastiti si največjo vladno oblast, da tako prepreči prevrat, ki preti Srbiji. — Po trditvi „Odjeka“ je prišel Milan tako hitro v Beograd proti potovalnemu načrtu njegovemu zaradi tega, ker je bilo prvotno določeno, da bo kralj Aleksander obiskal pariško razstavo ter se tam sešel s svojim očetom, pozneje pa je opustil ta načrt. — „Daily News“ poroča iz Belegrada: Pri zadnjem sprejemu diplomatskega kora minolo soboto se je izjavil ministerski predsednik Sava Gruič, da srbska vlada ne goji nikakoršnih bojnih ali vstajnih namer, marveč skuša edino le lastno državo na notranje utrditi. Ob enem je Gruič zatrdil, da niso prišli v Srbijo ruski častniki ter jih vlada tudi ne namerava sprejeti.

Ruski „Grazhdanin“ je trdil, da skuša Avstrija mej *Srbijo* in *Bolgarijo* proizvati razprtijo in da je bolgarska vlada vsled avstrijskega prigovarjanja poslala vojske na srbsko mejo. „Fremdenblatt“ temu odločno oporeka, rekoč, vse to je gola izmišljotina, kateri je edino le namen, ščuvati zoper Avstrijo. Ravno vodstvo avstrijske politike se trudi, podučiti vladi v Belemgradu in Sofiji o vzajemnih namerah, da bi tako preprečila najmanjši prepír. O tem avstrijskem delovanju morejo najbolje pričati vladni možje v srbski in bolgarski prestolnici.

Car je dné 23. t. m. sprejel v posebni avdijenci *ruskega* poslanika na srbskem dvoru, Persianija, ki mu je izročil lastnoročno zahvalno pismo kralja Aleksandra ter pojasnil sedanji položaj v Srbiji in Bolgariji. V pismu imenuje kralj Aleksander carja Aleksandra III. rešitelja Srbije ter ga prosi, naj tudi v bodoče obdrži Srbijo pod svojim mogočnim varstvom. — „Kreuzzeitung“ se javlja iz Peterburga: Car bo odpotoval v Berlin po 22. dnevu avgusta, in sicer se bo peljal po železnici čez Wirballen-Eydkhunen. Car se je odločil za pot po suhem, ker je Vzhodnje morje od srede avgusta

Med francoskimi kraljicami so: Ana Ruska, soproga kralja Henrika I.; Ana Marija Avstrijska, koja je takó sovražila rožo, da je niti na slikah videti ni mogla; Ana Bretonjska, soproga Karola VIII., ki je prva po smrti svojega soproga nosila črno mesto bele obleke v znak žalovanja. Poljska kraljica Ana (Aldona), omoživši se s Kazimirom III., podelila je oslobojenje vjetim Poljakom, kojih je bilo 24.000. —

Med angleškimi kraljicami, ki so se nazivale Ane, bodi tu omenjena nesrečna Ana Boleynova, katero je kralj Henrik iz nizkega stanú povzdignil na prestol, toda pozneje — 19. maja 1536. l. — velel obglaviti. Poslednja angleška kraljica iz rodu Stuartovcev je bila tudi Ana, koja so nazivljali Dobrotljivo; za njene vlade je bujno procvitala angleška literatura.

Slavnih An navel bi lahko še mnogo, toda zadovoljimo se danes samo s kraljicami, koje sem tu imenoval in opisal. Vsaka Anica seveda ne more biti kraljica na svetlem, dragocenem prestolu, da bi pa bila kraljica v svojem krogu, srečna pomočnica v blaženem gospodinjstvu, tihem in zadovoljnjem rodbinskem krogu, to želim in voščim danes vsaki Ani!

A. S.

naprej jako nemirno. Železnično progo Peterburg-Wirballen bodo mej vožnjo stražile železniške vojne. Že meseca februarja bi bil moral priti car v Berlin, toda to je preprečila nesreča pri Borkiju; pravijo, da sta bila car in carica pri tej nezgodi bolj ranjena, kakor so to poročali listi, toda prikrivala sta svetu poleg svojih dušnih belestij tudi telesne bolečine. Carja bo skoraj gotovo spremljala cela obitelj, ker bajé namerava iz Berlina naravnost oditi v Kodanj.

Nemška državna vlada je dné 30. t. m. *Švici* odpovedala pogodbo o naseljevanji, ki se je sklenila dné 17. aprila 1876 ter bila pri zadnjem diplomatskem boji mej obema državama predmet raznega tolmačenja. Točka 2. te pogodbe govori o izkazih (domovinski list in spričevalo o vedenji) onih nemških podanikov, ki se naselijo v Švici. Nemčija je tolmačila ta odstavek: Ti izkazi se morajo tirjati, Švica pa: se morejo tirjati.

Protisuženjski shod je bil napovedan na prve dni prihodnjega meseca v Lucernu. Ker se bodo pa ob enem v isti dóbi vršile splošnje volitve na Francoskem in bi se vsled tega mnoge odlične francoske osebe ne mogle vdeležiti shoda, naznanja kardinal Lavigerie z okrožnico, da je protisuženjski shod na nedoločen čas preložen.

Francoskega lista „XIX. S.ècle“ sotrudnik je povprašal grofa Pariškega, kakov je njegov vspered za bližnjo prihodnost. Odgovoril mu je: „Skušajmo povsod za kandidate postaviti monarhiste, ki imajo večje zasluge za domovino, nego njihovi tekmeči. V okrajih, kjer nimamo upanja do zmage, pomagali nam bodo boulangisti. Z revizionisti se nam bo posrečilo vreči vlado, ki je Francijo spravila ob vso veljavo. Francija umira vsled republikanske bolezni. Monarhija je edino sredstvo, da jo reši. Zaradi tega pa nisem niti za sporazumljenje z zmernim levim centromom, ki hoče opt na nekatera naša načela vzbuditi k življenju konservativno republiko, niti za prehodno boulangistiško republiko. Sedaj je prišel trenotek, da gremo z razprto zastavo v boj. Bog bo nedvojno dodelil Franciji milost, da bo spoznala svoje prave prijatelje. Volitve za zakonodajalni zbor bodo monarhistom naložile težke dolžnosti, ker bo treba dokazati, da general Boulanger ni nikakoršna rešitev. — V nedeljo se bodo vršile volitve generalnih svetnikov; to bo nekakošna predvaja za volitev poslancev. Če bodo republikanci zmagali, kar pa ni posebno verjetno, razpisali bodo splošnje volitve že dné 25. avgusta ali 8. septembra, ko bi pa propali, odložili bodo volitev do skrajne meje, konca oktobra. Ko bi pa tudi proti vsaki nadi dobili republikanci zopet večino, nastopiti bo moral na vsak način prevrat, kajti pred volitvami je postal marsikak republikanec pristaš ustavne revizije. V Parizu kandidujeta celó dva oportunca, Strauss in Laurent, kot revizionista. Vlada čuti, da jej je odmerjeno le še nekaj dnij življenja. Zabičala je z nova prefektom, naj pozove vse uradnike, da bodo pri prihodnjih volitvah delovali v vladnem smislu, ináče naj pričakujejo, da se bo zoper nje z vso strogostjo postopalo. S takimi sredstvi upa ministerstvo rešiti republiko!

„Corr. de l'Est.“ poroča iz Carjigrada: Ker so nekateri nemški listi raztrosili vest, da je *Turčija* pristopila k trodržavni zvezi, došlo je turški vladi mnogo vprašanj v tej zadevi od raznih evropskih vlad. Včeraj teden je zaradi tega turški minister zunanjih zadev poslal otomanskim zastopnikom v inozemstvu kratko noto, ki proglašá to vest za popolnoma napačno ter izjavlja, da si bo Turčija v vseh slučajih obdržala popolno prostost ter bo postopala strogo nevtrajno.

Izvirni dopisi.

iz *Notranjske Bistrice*, 24. julija. Iz raznih krajev naše domovine dohajajo „Slovencu“ dopisi, kateri razodevajo pomilovanje in nevoljo, da je bil naš premilostni vikši pastir po „Slov. Narodu“ grdo in krivično napaden in žaljen. Tudi pri nas je vsakega poštenega človeka, ko je o tem bral ali slišal, srce bolelo. Dvakrat smo imeli v par letih srečo, videti v naši fari milostnega gospoda, o priliki namreč, ko je bil prišel delit sv. birmo, in vdrugič, ko je lansko jesen v deževnem in mrzlem vremenu blagoslavljal našo novo dekliško šolo. Vsakdo, ki je imel čast z Njim se razgovarjati, in kdorkoli je poslušal v lepi slovenščini z lece govorjene, v resnici apostolske besede, je lahko spoznal, kako je naš knezoškof za dušni in telesni blagor ljudstva goreč, ter vsakdo je bil prepričan, da nikakor ni govoril besed, katere mu je omenjeni častnik podtikal. In res — v kratkem je prišlo pojasnilo v „Slovencu“, katero je z mirno besedo zadevo razodelo, in drugi dan popravek v „Slov. Narodu“, kateri z očitnimi besedami zatrjuje, da ste dve tretjini podtaknjenih besed izmišljeni in neresnični, ena tretjina pa iz konteksta iztrgana, popolnoma napak poročana in zlovolljno razlagana; da ni bilo govora o pismenem jeziku, ne o slovenskem uradovanju, temveč le o slovenskih podnarečjih in razlikah v govoru, kakoršnih razlik ima vsak jezik. Stvar je potem, se

vé, popolnoma drugačega lica. Prišlo je potem tudi pojasnilo v „Politiki“, katero je spisal dotični državni poslanec sam, kateri „Narodu“ očita, da bi se bil moral dobro poučiti in natanko pozvedeti, predno je stvar na veliki zvon obesil. Tako se je torej ta stvar razvila, kakor smo z gotovostjo pričakovali. Laž ima kratke noge!

V napadih na našega prevzvišenega knezovladiko nahajamo nekaj zistem. Najprej so ga začeli psovati, ko se je pogumno ustavil in odločno zavrnil tiste liberalce, kateri so mu hoteli nasvete in ukaze dajati, kako naj se liturgija opravlja. Ko je to potihnilo in ko so nasprotniki videli, da niso nič opravili, sklenili so blagega pastirja, najboljšega državljana na najvišjem mestu očrtniti, da ni lojalen. Pa tam je bil ljubljanski knezovladika predobro znan; znani so bili tam tudi njegovi sovražniki; in tudi ta udarec ni zadel knezoškofa. Poskusimo od druge strani, ta nam bo obveljala. Ljudstvo je lahkoverno; popišimo mu škofa kot nasprotnika in neprijatelja domačemu jeziku. Dobra priložnost temu je bil znani pogovor z ministrom!

Hvala Bogu, da se jim tudi to ni posrečilo. Udanost in ljubezen ljudstva do škofa se ne dá omajati; pri vsaki priliki, kjer se dobri pastir med svojimi vernimi prikaže, ima On priložnost, tega se prepričati. Zadnji napad ni zadel škofa, pač je pa vsekali britko rano slovenskemu narodu. Vsi nam nasprotni nemški listi so z veliko radostjo naznačili svojim bralcem, da „Slov. Narod“ očita knezoškofu izrek, da slovenskega pismenega jezika prav za prav ni. Nobeden teh listov pa ne poroča, da je „Narod“ to preklical, ter da je bilo neresnično in napačno vse, kar se je o milostnem knezovladiki trdilo. Vsi naši nasprotniki nam bodo leta in leta to očitali, in tako je gola resnica, kar je Vaš list nedavno pisal, da nam bo to na zgoraj in na spodaj škodilo. Zgodovina bo sodila! Dasiravno je bila ta zadeva dovolj prerešena, in dasiravno ste sklenili, da ne bote več o tem pisali, vendar se nađejam, da ne bodete, gosp. vrednik, mojih mirno pisanih vrstic zavrgli, ker sem se le zato oglasil, da se izvé, kakó pri nas, na meji kranjske dežele, o tem žalostnem dogodku sodimo.

Letina ne bo letos pri nas prida. Dežja imamo preveč. V enem delu trnovske fare je nedavno toča dokaj škode prouzročila. Sena so nakosili ljudje še precej obilo; le spravljati ga je težko zaradi vsakdanjih nalivov. Žita bo prav malo; krompir bo skoraj gotovo gnil, kar spričuje zgodaj vello perje in suha nat. Turšica in fižol rumeni; pravijo, da črv hudo izpodjeda rastline. Sadja ne bo prav nič. Naš kmet gleda poln skrbi v prihodnost.

Naše vrle šolske sestre bodo sklenile prvo šolsko leto 27. t. m. Stariši so z vzgojo deklic in z učenjem prav zadovoljni. Prihodnjo jesen bo odprt drugi razred; tudi bo nekaj deklic v popolno oskrbovanje sprejetih. Stariši, kateri bi želeli svoje hčericice dobrim redovnicam izročiti, naj se skoraj oglasio, ker letos se bo moglo le malo število deklic sprejeti.

XY.

Iz Ratec (na Gorenjskem), 25. julija. Včeraj dopoldne razsajala je tukaj pri nas huda nevihta. Treščilo je v zvonik. Ker nima strelovoda, raztrgalo je ves gorenji del zvonikovega krova. Iz zvonika je strela šinila v cerkev, kjer je poškodovala novi križev pot in stranski altar, razdrobila vsa okna, orglje pa tako na drobno razdejala, da ni ostalo od njih drugega, kot kup desek. K sreči se ni unelo. V smrtni nevarnosti bil je domači g. župnik. Ogledoval je namreč ravno ob času, ko je treščilo, uro v zvoniku. Strela ga je omamila, da je več časa ležal v nezavesti. Vendar razen prestanege strahu dosedaj ne čuti drugih nasledkov, kakor da mu šumi po ušesih.

Dan popred je vdarilo v Kranjski gori v neki kozolec, ki je pogorel.

Le silno redko kedaj se je dosedaj primerilo, da bi udarila strela v ravnino. Po ustnem izročilu je zadnjikrat treščilo v Ratec tudi v zvonik pred kakimi 200 leti na sv. Janeza in Pavla dan, t. j. 26. junija, od takrat imajo tudi tisti dan obljubljeni praznik.

Popred, pravijo, imel je zvonik lepo, visoko streho, takrat pa, da bi ga bolj skrili pred streho, napravili so mu nizko pokrivalo, ki je najbolj podobno pruski „pikelhaubi.“ Sedaj je še to razneslo.

Po večdnevem deževanju se je nocoj zjasnilo. Toplomer kazal nam je danes zjutraj 5° R. gorkote, torej tistim, ki so se umaknili mestni vročini k Fužinam in v Kranjsko goro, ne manjka prilike, da si do dobrega ohladé prevročo kri.

Dnevne novice.

(Imenovanje.) Davčni nadzornik gospod Josip Dobiča in finančni komisar g. Anton Lenarčič sta imenovana tajnikoma pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

(Pri volitvi v celjski okolici) so bili dne 23. t. m. izvoljeni gg. odborniki: Josip Jezernik, posestnik v Polulah; Peter Majdič, posestnik parnega mlina v Spodnji Hudinji; Andrej Šribar, posestnik v Dobrovi; Martin Lednik, posestnik v Lokrovcu; Janez Završek s Pristave; Matej Cosej, posestnik v Dobrovi; Karol Šah, posestnik v Lisu; Janez Knez, posestnik v Ostrožnem. Namestniki pa so gg.: Jernej Čečko, posestnik v Pristovi; Franc Šorn, posestnik v Ostrožnem; Miha Žnidar, posestnik v Hošnici; Anton Fazarine, posestnik v Ostrožnem. Nemčurska volilna komisija je pustila glasovati pet nemčurskih neopravičenih volilcev, tako da imajo nasprotniki v resnici le 41 veljavnih glasov. To je vesela zmaga, kajti Slovenci so si priborili močno trdnjavo ravno pred Celjem.

(Iz Leskovca), 24. julija: Vso noč je strašansko bliskalo in gromelo; tudi toča je okoli treh na Trški gori zobala. Pa še huje je bilo zjutraj ob 8. uri; grom je vse stresal in strela je dvakrat vdarila: vprvič je pri podružnici sv. Ane okoli cerkve zemljo razorala in vdrugič treščila v zvonik župne cerkve, odbila zidovja na najvišjem vogalu ter strelovod na treh krajih pretrgala. Najstarejši ljudje ne pomnijo tako strašne nevihte. — Vode so narasle, napolnile in prekoračile struge, povaljale travnike, njivam odnesle zemljo in setev, napravile majhna jezera. Nekdo je tožil, da mu je več kot tri tisoč vóz zemlje iz vinograda odnesla, in tako drugim vinogradnikom več ali manj škodovala. Bog nas obvaruj enake nesreče! — Imamo, kakor znano, topničarje tu, ki se vežbajo v streljanji. V nedeljo zvečer pa so se nekateri z našimi stepli in jeden topničar je bil tako hudo ranjen, da so ga odpeljali v bolnico v Gradec.

(Nevihta.) Iz Šmartina pri Litiji se nam poroča: Velikansk naliv, kakoršnega ne pomnijo pri nas najstarejši ljudje, bil je tu. Od 8. večerne ure preteklega torka do poldneva prihodnjega dne je neprestano deževalo, bliskalo se in treskalo, da je bilo groza. Zjutraj je bil ves nižje ležeči Šmartin pod vodo, okoli 26 hiš. „Reka“ je prestopila strugo, razlila se čez vrte, njive in travnike, podirala plotove, odnesla most, drla v hiše in preplavila vse ceste in poto. Iz nekaterih poslopij rešili so s težavo otroke in živino. V Šmartinem in v okolici je bilo preplavljenih več sto oralov zemlje. Posebno velika je škoda na polji. Tudi v okolici je bila enaka nevihta. Škodo uradno cenijo.

(O nesreči) v Ratec na Gorenjskem je to tretje poročilo. Piše nam č. gospod župnik: Šel sem dne 24. t. m. ob 10. uri v slabem vremenu pogledat v zvonik, kjer je neki urar ravno popravil staro uro. V tem hipu, ko stojim pri uri, zagrmí in trešči v stolp, ki je brez strelovoda. Mislite si lahko moj položaj. Po čudežu, rečem, šel sem prestrašen, a nepoškodovan na kor. Orglje so na tisoč kosov razbite. Cerkev je po stenah razrita, cerkvena oprava več ali manj osmojena, okna razdrobljena, zvonik do polovice brez strehe. Cerkevica je bila že prej tako revna, kakor malokatera na Kranjskem. Naj se nas usmilijo v stiski dobrosrčni ljudje. Hvalježni bomo sprejeli vsak najmanjši dar. Pred leti sta povodenj in ogenj našim ljudem vzela skoraj vse, in sedaj nas je zadela zopet ta nesreča.

(O nevihti) se nam poroča iz Borovnice: Hud naliv in strašno noč smo imeli tudi pri nas od torka na sredo: najstarejši ljudje kaj enacega ne pametijo. Trgalo je njive, na katerih se poseje po več mernikov; mnogim je voda odnesla „šoto“, nekemu posestniku do 1000 vóz. Kar ni voda odnesla, je pa zalila ter večinoma uničila oves in proso. Treščilo je v neki hlev; ljudje so pritisnili in ogenj o pravem času udušili. Neki pastir je gnal živino domov, a voda privré ter reveža odnese, da je utonil. Treščilo je tudi v neko hruško ter omamilo tri može. Tukajšnji pilarji imajo precéj škode, ker jim je voda odnesla veliko kreljev in desk. Ljudje so v stiski. Naj bi dotična oblastva nekaj storila, da ljudstvo dobí kaj pomoči.

(Požar.) Od Celja se nam piše: Tisti večer, ko so se Slovenci celjske okolice radovali, da so se otresli nemčurskega jarma, razsajala je med Celjem in bližnjo Rožno dolino huda nevihta, ki je koruzo

ali turšico vso povalila. Strela je vdarila na nekaterih krajih. Pogorel je gradič: Rosenberg ali „Gorečka“ v šmartinski fari ter je ob meji te, celjske in vojniške fare, toča napravila veliko škode. Travnike je poplavela povodenj, ki je tu pa tam bila izvanredno velika.

(300 gold.) Toliko znaša nagrada, katero je „Zveza slov. posojilnic“ poklonila svojemu predsedniku g. Mihi Vošnjaku za ves njegov trud v zadevi slov. posojilnic od l. 1881 sem. Ves ta znesek je daroval g. poslanec Miha Vošnjak „dijaški kuhinji“ v Mariboru, kjer se v jeseni otvori slovenska (paralelka) za prvi latinski ali gimnazijski razred. To je posnemanja vredno!

(Južno-štajerska hranilnica.) Upravni odbor je sklenil hranilne vloge obrestovati po 4%, za posojila pa tirjati po 5%. Predlog, za posojila samo 4½% jemati, za zdaj ni dobil večine glasov. Sklenilo se je strankam kolikor le mogoče urno postreči.

(Iz Celja) se poroča, da se je vsled cesarjeve odločbe ustavila preiskava pri okrožnem sodišči proti pričama pri dvoboju (Poglayen-Guyjto) grafu Sermage in majorju Noč pl. Nordberg.

(Družbi sv. Mohora) je došlo letos nad 40 kratkočasnih in poučnih spisov. Izmed 18 krajših povesti ni bila nobena tako dovršena, da bi jo odbor mogel obdarovati. Vsprejel pa je daljšo povest „Domačija nad vse!“, katero je spisala znana pisateljica gospa Pavlina Pajkova; priobčena boče v letošnjih „Slov. Večernicah“. Pet spisov poučne vsebine je dobilo darila, in sicer: 1. „Herbert Turjaški“, spisal profesor Iv. Stekasa v Karlovcu; 2. „Oče Cene, uzor dobrega gospodarja in slovenskega poštenjaka“, spisal župnik J. Podboj v Planini; 3. „Dva sovražnika naše dece“, spisal doktorand zdravilstva J. Rakež v Gradcu; 4. „Dobra vzgoja — otrokom največji zaklad“, spisal prof. R. Čuček v Kopru; 5. „Pošta“, spisal prof. Iv. Vrhovec v Novem mestu. V porabo je odbor sprejel več pripovednih in poučnih spisov.

(V uršulinski vnanji šoli) v Škofji Loki so končali šolsko leto dne 24. t. m. Šola je obiskovala 320 deklic v petih razredih. Šestrazredno notranjo šolo so sklenili s prelepo šolsko slavnostjo. Deklamovale so deklice slovenski, nemški, laški in francoski ter igrale igro s petjem „Ein Schultag“ od Petza.

(Iz Zagorja) se poroča, da je okoli 1600 delavcev ustavilo delo. Delavci zahtevajo, da se jim plača zviša za 60%, kar pa družba ne bo dovolila. Posebnih nemirov do zdaj ni bilo; vojaki stražijo le skladišča smodnika in dinamita. — V Trbovljem so vsi delavci ustavili delo. V sredo zjutraj je prišel okrajni glavar dr. Wagner iz Celja. Neredov ni bilo. Vodja Terpotič obravnava z delavci in jim je obljubil zvišano plačo. Ker je vodja pri delavcih priljubljen, utegne se mu posrečiti, da bode delavce pomiril.

(Na graškem vseučilišči) je bil dne 22. t. m. promoviran doktorjem prava gosp. Frid. Fossel iz Ljubljane.

(Zaprta pot.) Dolga pravda za pot mimo strelišča na Gorenji Rožnik je te dni končana. Vsled razsodbe je pot zaprta.

(S Koroškega) se nam poroča: Toča je pobila v Šentjakobu in v Podgorjah v Zgornjem Rožu. — Liberalni Nemci hočejo nekda v grebinjski okolici napraviti posojilnico. Rodoljubi pozor! — Vojaške vaje bodo letos v labudski dolini; pričele se bodo dne 30. avgusta. — Čast. g. Val. Matevžič je dobil faro Vetrinje in čast. g. J. Inanger faro Tiffen. Kot provizorji gredó čast. gg.: Štef. Lasnik v Šentpeter, A. Gabron v Šentštefan; čast. gosp. Fr. Žepič, kurat v Kazazah, je šel v pokoj.

(Volitve v okrajni zastop slovenje-bistrski) so se vršile za veliko posestvo dne 16. t. m. Zmagala je narodna stranka s šestimi svojimi kandidati; od nasprotne strani sta izvoljena dva. V kmečki skupini so dobili dne 22. t. m. narodni kandidatje od 72 oddanih glasov po 50. Sedaj je v tem okraji nemčurstvo zgubilo tla, iz katerih je toliko let tako oholo raslo. Slovenski možje so pokazali, da več ne potrebujejo jerobov.

(Slov. del. pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo 28. julija t. l. pevski večer v restavraciji ljubljanske čitalnice s sodelovanjem vojaške godbe domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Vspored: I. 1. „Koračnica“, svira vojaška godba. 2. Vit. Janušovsky: „Domoljubje“, zbor. 3. Zajc:

Overtura k operi: „Die Hexe von Boissi“, svira vojaška godba. 4. Hajdrih: „Jadransko morje“, zbor. 5. Wisnet: „Lieder-Walzer“, svira vojaška godba. 6. Volarić: „Slovenski svet ti si krasán“, zbor. 7. Scherenzel: „Melodienkranz über slovenische Lieder“, svira vojaška godba. 8. Grbić: „Pred slovesom“, četverspev. 9. Stern: „Annen-Polka“, franc., svira vojaška godba. 10. Grbić: „Slovanski brod“, zbor. 11. Verdi: III. finale iz opere „Ernani“, svira vojaška godba. 12. Zajc: „Jurešičeva putnica“, zbor. 13. Ambrož: „Operettenschau“, velik potpourri, svira vojaška godba. 14. Strauss: „Rudolfsklänge“, valček, svira vojaška godba. 15. Abt: „Hast du nicht einen Gruss für mich?“, pesen, svira vojaška godba. 16. Korel: „Maskenball-Golopp“, svira vojaška godba. II. Kegljanje na dobitke: I. dobitek 1 cekin; II. dobitek 3 gld.; III. dobitek 2 gld.; IV. dobitek 1 gld.; V. dobitek za največ serij 2 gld.; VI. šaljiv dobitek za največkrat devet. — Serija treh lučajev 10 kr. Kegljanje prične se v soboto 27. t. m. ob 7. uri zvečer in bode trajalo do nedelje 10. ure zvečer. Vstop za ude prost. Neudi plačajo 30 kr. za osebo. — Začetek ob 8. uri zvečer.

(Vabilo k slavnosti), katero priredi „Slovensko pevsko društvo“ v nedeljo 4. avgusta 1889. leta v Celji. — A. Vspored za V. veliki zbor, ki bode ob 11. uri predpoludnem v dvorani celjske „Čitalnice.“ I. Pozdrav predsednika. II. Poročilo tajnika. III. Poročilo blagajnika. IV. Poročilo računskih preglednikov. V. Volitev a) predsednika in odbora. b) računskih preglednikov. VI. Razni nasveti. — B. Ob 1/2. 12. uri predpoludnem skupna pevska vaja v čitalnični dvorani. Vsi častiti pevci in pekinje se prosijo, da vredé svoj prihod tako, da bode jim mogoče se vdeležiti pevske vaje. — C. Ob 1/2. 2. uri popoldne banket v dvorani gosp. Košerja (gostilna pri belem volu). Couvert stane 1 gld. 20 kr. Vdeleženci naj se pri „Slavnostnem odboru“ v roke g. dr. Serneca v Celji vsaj do 2. avgusta oglašé. Pri banketu svira vojaška godba. — D. Vspored pevskega zbora s sodelovanjem godbe c. kr. 17. pešpolka fcm. baron Kuhn na vrtu gosp. Košerja. 1. Kopecky: „Koračnica“, svira vojaška godba. 2. a) Dr. B. Ipavec: „Slovanska pesem“, moški zbor s samospévom za bariton in tenor. b) Ant. Nedved: „Slovenska dežela“, moški zbor s četverspevom. 3. Khomp: Overtura k narodni igri „Bleške žene“, svira vojaška godba. 4. Anton Foerster: „Naše gore“, mešani zbor. 5. Kaulich: „V planinah“, valček, svira vojaška godba. 6. Ant. Nedved: „Slovo“, moški zbor s samospévom za tenor. 7. Leibold: „Pesnj venec“, potpourri, svira vojaška godba. 8. Dr. G. Ipavec: a) „Pozdravljam domovina te“, b) „Slovo od lastovke“, mešana zbor. 9. Wetašek: „Podoknica na lavto“, svira vojaška godba. 10. Dav. Jenko: „Na moru“, moški zbor. 11. Dr. Ipavec: „Domovina“, svira vojaška godba. 12. Hugolin Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. Začetek točno ob 1/2. 5. uri popoldne. Vstopnina: a) za neude 1 gl. b) podpirajoče ude 50 kr., c) kmete in dijake 30 kr., od osebe, d) pevci in pekinje prosti. Vstop imajo p. n. častiti udje, povabljeni in vpeljani gostje. — E. Po koncertu prosta zabava s petjem in godbo. Pri prosti zabavi nastopijo posamezna pevska društva in svira vojaška godba.

(Na četverorazredni deški ljudski šoli v Škofji Loki) so poučevali gg.: Franc Pápa, Jan. Oblak, Simon Zupan, Ivan Cetelj, Bogomir Krenner in Miroslav Kramer. Učencev je bilo 290. Obrtno-nadaljevalno šolo je obiskovalo 91 učencev.

(Na trirazredni dekliški ljudski šoli) v Kamniku so poučevali gg.: Muhovec Blaž, Čenčič Jernej in gospodičini Verné Frančiška in Klančar Avgusta. Učenk je bilo v vseh šestih oddelkih 199.

(Zagrebsko vsučilišče.) Za ustanovo medicinskega oddelka na zagrebškem vsučilišču je občina Brod dovolila 10.000 gld.

(Žetev.) Letošnje leto na Ogerskem ozimina ni posebno dobro storila. Tudi v Rusiji ni pšenice toliko, kakor druga leta. Torej utegne žitu cena poskočiti, vendar pa je še mnogo žita v rokah židov in zato bodo skoro gotovo le ti imeli dobro žetev.

Telegrami.

Linc, 25. julija. Namestnik grof Merveldt je danes došel ter je prevzel namestništvene posle. Jutri se mu bodo predstavili uradniki, oblastni je itd.

Praga, 25. julija. Namestništvo je potrilo prepoved mladočeškega shoda v Benešovu.

Umrli so:

23. julija. Reza Zupane, gostija, 77 let, Hradeckega vas 28, marasmus. — Jožef Jevc, gostač, 81 let, Črna vas 26, marasmus. — Jožefa Lavrič, paznikova hči, 4 1/2 leta, Žitni trg 1, dysenterie.

24. julija. Marija Erblieh, kondukerjeva žena, 30 let, Frančiškanske ulice 6, jetika.

Tujci.

23. julija.

Pri **Mattcu**: dr. Bauer, vseučilišni profesor, iz Zagreba. — dr. Schwarz, kopeljski zdravnik, iz Opatije. — Gabriš iz Grada. — Aleks. Fischl, Leopolder, tovarnarja; Handl, Neuman, Vialla in Petschival, potovalci, vsi z Dunaja. — Terček, potovalec, iz Ptuja.

Pri **Juñnem kolodvoru**: Počivalnik in Pfeifer iz Trsta. — Stift z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		738.1	13.5	sl. sever	m. oblač.	
2. u. pop.		736.3	21.3	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.		734.4	16.0	sl. szap.	"	"

Srednja temperatura 16.9°, in 2.7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 65 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 % "	84 " 50 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 85 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	907 " "
Kreditne akcije	304 " 25 "
London	119 " 80 "
Srebro	" " "
Francoski napoleonid.	9 " 51 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemške marke	58 " 60 "

ZABAVI IN POUKU.

DOM

in

SVET

ZABAVI IN POUKU.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprav

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornat.

Katoliška Tiskarna

vizitnice

priporoč. raznovrstne po nizki ceni.

Vrelec „Carinthia“, alkalična kiselica,

nahajajoča se poleg gradú Hagenegg na Koroškem, odlična krepčilna pijača, katera se zlasti radi močne vsebine lithija (Lithion) priporoča kot zdravilo proti boleznim v ledjih in v mehurji, ker jih večinoma prepreči ali celó odstrani itd.

Glavna zaloga je v Železni kapli (Eisenkappel) na Koroškem, od tod se (pošta v Kapli) razpošilja ta kiselica v svet; za Kranjsko in Istro zalaga gosp. Miha Kastner v Ljubljani.

(12)

Ravnokar je izšel Krajevni in potovalni leksikon

za skupni železniški, poštni, parobrodni in brzojavni promet Avstro-Ogerske. Obsega vse kraje in njihove železniške, poštné, parobrodne in brzojavne postaje z zaznamovanjem železniških in parobrodnih podjetij. Navedena je sodiščna in politična razdelitev. Neobhodno potrebna očena in poizvedovalna knjiga za trgovca, potovalca, uradnika, odvetnika, beležnika itd. Vredil jo je Jos. pl. Kendler. Cena s. v. gld. 9. — Dobiva se v vseh knjigotržnicah in v lastni založbi spisateljjevi: Dunaj, I., Grünangergasse 1. (3-1)

Dvanajst do trinajst let star,
zdrav in čvrst

deček,

sin poštenih kmetskih katoliških starišev, kateri je 1. gimnazijalni ali realni razred ali 4. razred ljudske šole dovršil, vsprejme se takoj v prodajalnico mešanega blaga v nekem mestu na Gorenjskem.

Ponudbe vsprejema in natančneje pogoje dá „Katoliška Tiskarna“, Valvazorjev trg št. 5. (3-2)

Visokošolec sprejme čez počitnice službo

instruktorja,

pripravljalca na skušnje ali popotnega spremljevalca za prav nizko plačilo.

Kdo? pové vredništvo.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane (38)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Brata Eberl,

izdelovalec oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijsko v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (14)

Cenike na zahtevanje.